

[Lone Dybkjær]

Jeg synes, der som en start er grund til at notere sig, at 1985, eller årsskiftet, blev skel-sættende. Der skete to store ændringer i energiforholdene.

Den ene ændring var, at vi, siden vi sidst diskuterede tingene, har fået taget atomkraften ud af energiplanlægningen. Det betyder naturligvis også, at grundlaget for EP 86 er et væsentlig andet, end det var for EP 81, således som ministeren også antyder i sin redegørelse. Jeg synes, vi skal sige, at det ikke bare spiller en rolle for energiplanlægningen, men at det også spiller en rolle for den forsknings- og udviklingsindsats, vi skal have på hele energiområdet. Vi vil derfor tage vores tanke om et forskningsmøde om energisituationen op i udvalget, og vi er glade for, at ministeren tidligere har tilkendegivet en positiv holdning til et sådant møde.

Det andet er, at vi faktisk fik de sidste arealer i Nordsøen tilbageleveret. Det er muligt, at der er nogle diskussioner energiministeriet og de øvrige parter imellem, men i hovedprincippet har vi nu den totale undergrund tilbage. Det er vel trods alt den sidste brik i en meget stor opgave – hvis vi skal sige det lidt pænt – der hermed så nogenlunde er bragt på plads.

Ellers skal jeg komme ind på nogle enkelte punkter i energiministerens redegørelse og sige, at den er rimelig stilfærdig og præget af, at vi venter med en lidt større principiel debat, til vi har EP 86.

Jeg havde ikke tænkt mig at komme ind på spørgsmålet om vedvarende energi, idet vi jo får en særskilt forespørgsel om det. Jeg vil dog sige, at jeg ikke helt forstod SFs ordførers nervøsitet for, at der ikke skulle blive lokale projekter, når de store vindmølleparker gik over til elselskaberne. Jeg er lige ved at sige tværtimod. Hele baggrunden for, at de store vindmølleparker skulle gå over til elselskaberne, var, at der så blev meget større ressourcer til den øvrige del af den vedvarende energis sektor, så jeg synes snarere, der er grund til at glæde sig over det arrangement, end det modsatte. Jeg er fuldstændig overbevist om, at det vil føre til en øget aktivitet, og det er da også hele grundfilosofien i det system, der nu er opbygget på den vedvarende energis område.

Der er fire punkter, jeg har tænkt mig at tage frem. Det ene er besparelser, det andet er den overordnede struktur, det tredje er

gasprojektet, og det fjerde er et par bemærkninger om D.O.N.G./DANOP.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi igen får taget hul på besparelsesdiskussionen. Det er vigtigt, at vi foretager en mere gennemgribende vurdering af, hvor langt vi yderligere kan nå ad besparellesvejen. Vi får ros af Det internationale Energiagentur og af OECD, og hvem der i øvrigt kan rose i denne sammenhæng: i Danmark går det mægtig godt. Vi sætter os ned og siger: det er også fint, og vi har også været dygtige. Jeg tror faktisk, vi kan nå længere. Jeg er ikke i tvivl om, at vi har været hurtige med at få en effektiv energiplanlægning her i landet, der også har ført til store besparelser, men jeg tror, vi kan komme endnu længere.

Jeg er enig med socialdemokratiet i, at et af de vigtige områder at tage fat på er elsektoren. SFs ordfører var også inde på det. Der er ikke tvivl om, at vi kan nå mere, dels ved, at de apparater, der er knyttet til elforbruget, bliver mere effektive i retning af at bruge mindre energi, dels formentlig ved en vurdering af, hvad der kan ske i industrisektoren. Jeg synes ikke, man uden videre skal acceptere et stigende forbrug på grund af et øget industrielt forbrug. Naturligvis skal der være den el til rådighed, de har brug for, men jeg synes godt, vi kan gå ind i besparelser på det her område. Det andet er naturligvis, at en mere rationel anvendelse af el vil kunne resultere i nogle energibesparelser, fremfor alt i nogle effektbesparelser, og dermed kan vi måske hindre en større udbygning af elsektoren.

Vi er derfor ikke indstillet på, at der udbygges store kraftvarmeværker, før vi har en vurdering af, hvad vi kan opnå på besparelsesområdet, om vi ikke kan nå ret langt på besparelsesområdet og dermed undgå udbygninger, lige så vel som vi synes, at nu må tiden være inde til, at vi får det Storebæltskabel bragt på plads. Jeg synes, det vil være godt, hvis elselskaberne selv kan finde ud af det.

Når det drejer sig om de overordnede strukturer, var SFs ordfører inde på, at der rent faktisk eksisterer en lang række konflikter på strukturområdet, som gør det vanskeligt at styre området hensigtsmæssigt.

Jeg vil godt slå fast, at jeg synes, konkurrence på området er fint. Jeg synes ikke, det skal være sådan, at vi har én stor, monopoli-